

АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ Національний (НАУ) — вищий навчальний заклад, що здійснює підготовку фахівців авіаційної галузі. Створ. 1933 на базі кількох факультетів Київ. політех. інституту, де у 1898 на механ. факультеті розпочалася підготовка авіац. фахівців. Спочатку інститут, що називався Київ. авіац., мав один факультет — механічний, на якому готували спеціалістів з експлуатації літаків і двигунів. На той час діяли кафедри літаків, авіадвигунів, наземних споруд та експлуатації авіаційної техніки. У 1947–65 інститут називався Київ. інститутом цивіл. повітр. флоту, 1965–94 — Київ. інститутом ін-женерів цивіл. авіації, 1994–2000 — Міжнар. університетом цивіл. авіації. Від 2000 — сучасна назва. Нині в НАУ функціонують чотири інститути — інформ.-діагност. систем; заочного та дистанц. навчання; менеджменту та інформ. технологій; післядиплом. навчання; факультети — аеропортів; електроніки і телекомунікації; економіки та управління; довузівської підготовки; лінгвістики і права; інформатики; механічний; систем управління; військової підготовки. До складу університету входять Київ. топографічний технікум, Київ. пром.-екон., Криворіз. і Слов'ян. авіац. коледжі, авіакосм. ліцеї в Києві та Лубнах. НАУ розміщ. у 12 корпусах заг. пл. 140 тис. м². У навч. процесі використовуються 19 літаків та вертольотів, 42 авіац. двигуни, 3 комплексні авіац. тренажери, 237 бортових систем та моделювальних стендів. Застосування бл. тисячі сучас. комп'ютерів і створення інформ. мережі дозволяє широко впроваджувати сучасні інформ. технології навчання. Нині в університеті навч. понад 12 тис. студентів. Навч. процес забезпечують 54 каф., на яких працює 6 чл.

НАУ, 125 д-рів н. та проф. і понад 450 канд. н. і доцентів. Серед викладачів — 17 засл. діячів н. і т. України, 13 лауреатів Держ. премій. В університеті навчаються сотні інозем. студентів із 36 країн світу. Науковці університету досліджують процеси експлуатації, відновлення авіац. техніки, питання управління повітр. рухом, неруйнівні методи контролю, системотехніку, хімотологію, авіац. електроніку; працюють над вдосконаленням вироб. процесів на підприємствах цивіл. авіації, комплексної автоматизації управління повітр. рухом, організації тех. обслуговування і ремонту літаків, розробленням технологій відновлення авіац. обладнання тощо. Вагомим є внесок університету в розроблення тренажерної техніки, зокрема для підготовки косм. польотів на Місяць та планети Сонячної системи. Університет видає зб. наук. праць. Від 1964 виходить багатотиражна г. «Авіатор». Університет. містечко складають навчал. корпуси, 11 гуртожитків, спорт. комплекс, їдальня, поліклініка, санаторій-профілакторій, Центр культури і мистецтв, бібліотека з книжк. фондом у 2,5 млн примірників, видавництво. Університет має авіаклуб та яхтклуб, бази відпочинку на Дніпрі і Чорному м. Діють аспірантура та докторантура. Серед випускників НАУ — конструктор ракетно-косм. систем *В. Челомей*, дир. заводів цивіл. авіації *А. Кудрін*, *Г. Слесаревський*, кер. навч. закладів *А. Комаров*, *Ж. Черненко*, *Д. Миронюк* та ін., лауреати Держ. премій *В. Крилов*, *Г. Майкопар*, *Я. Пархомовський*, *М. Вегера*. Його очолювали видатні фахівці авіаційної галузі, зокрема *М. Голего* (1954–75), *О. Аксьонов* (1975–88), *П. Назаренко* (1988–98), *В. Бабак* (від 1998).
Р. О. Шевченко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Авіаційний університет Національний (НАУ) / Р. О. Шевченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42351>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).